

JAUME MAIMO FAR

*En Xiu era un ocell
a qui li agradava
molt viatjar*

*Un bon dia,
quan se va despertar,
tot fent un estirament,
va dir :
"Avui vull veure
moltes coses noves"*

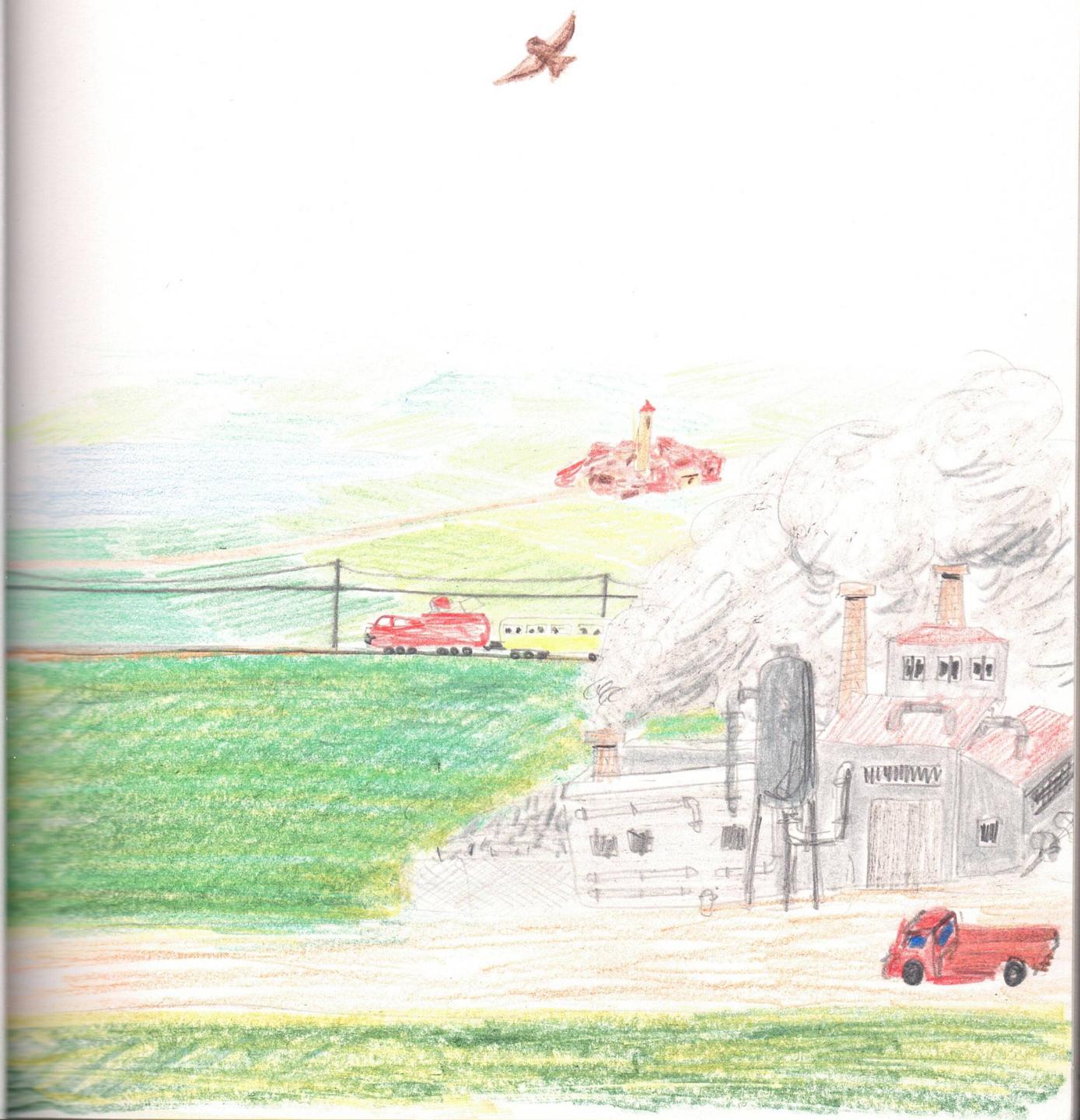

*I se'n va anar volant
cap a molt enfora.*

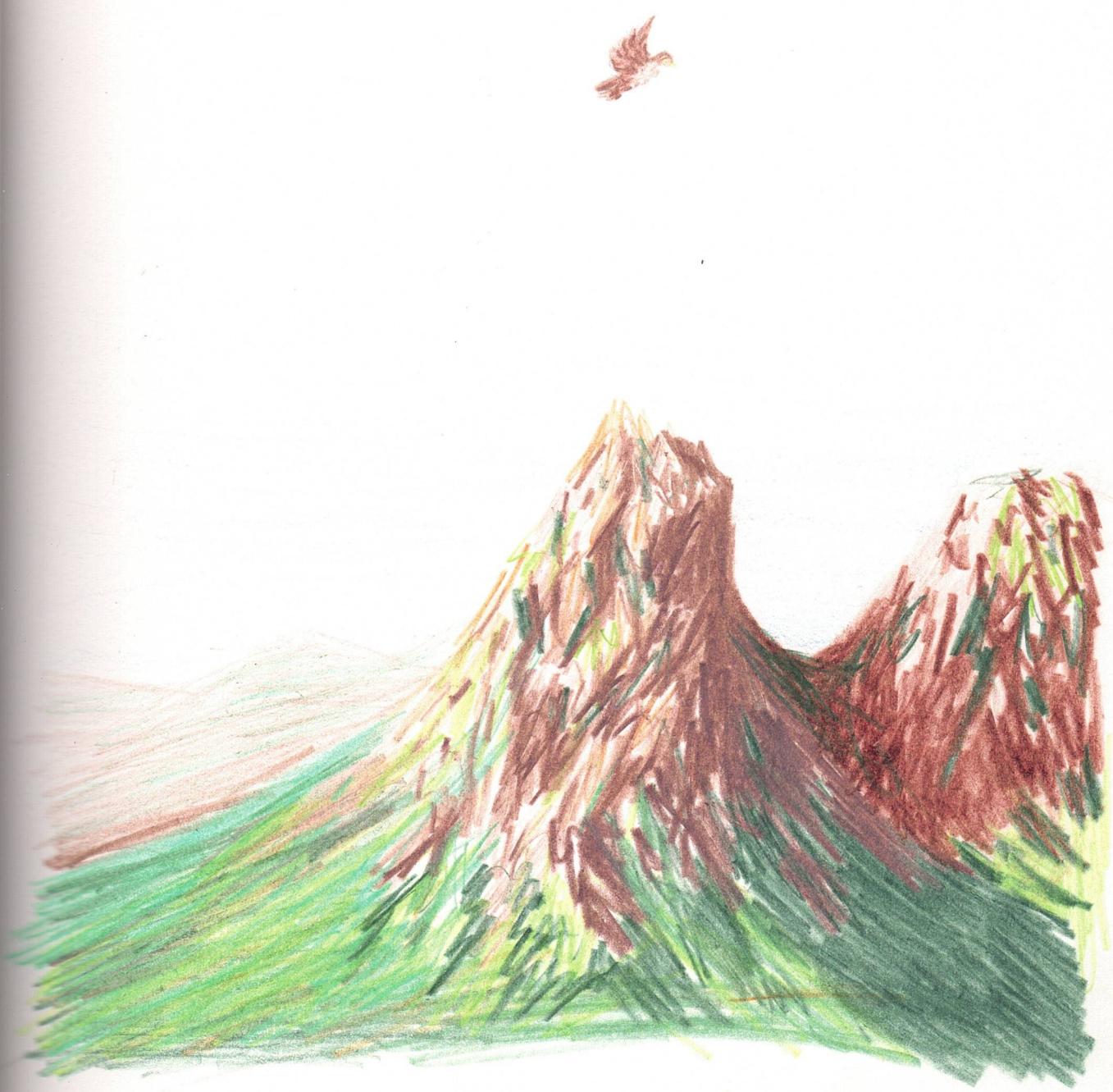
*Va veure un molí de vent,
un riu amb un pont
per poder travessar-lo ...*

*També va veure una
fàbrica ben grossa,
que feia molt de fum,
i un tren que anava molt aviat,
i un llac molt gran,
devora un poblet ...*

*I va veure
muntanyes enormes,
i valls molt verdes ...*

*Fins que,
molt cansat,
s'aturà a un arbre
per descansar*

*Quan va haver descansat,
va voler tornar cap a casa,
però ...
no sabia cap a on havia d'anar.*

*I se posà a plorar
perque s'havia perdut
i no podria tornar mai a casa.*

*Sentint en Xiu,
s'hi acostà un altre ocell,
i li demanà què li passava.*

En Xiu l'hi contà tot.

Per ajudar-lo,
s'altre ocell li començà a explicar
moltes coses que coneixia,
per si en Liu en coneixia qualcuna :

Una muntanya foradada,
un castell ben gros,
una catarata,
un arbre mort amb tres branques ...

En Liu li va dir que sí,
que sí que coneixia
s'arbre de ses tres branques

I ben contents,
se n'anaren tots dos plegats
cap a s'arbre de ses tres branques,
des d'on cada un d'ells
sabia tornar a ca seva.

